

stuppa, ae. *subs. f.* **FORMA** stupa CAES Ciu 3.101.2., PALLAD 1.40.1.; stippa SERV Aen 5.682. STUPPA secundum antiquam orthographiam: nam 'stippa' dicta est a stipando: abusive etiam linum dicimus. ΕΤΥΜ στόππη; at SERV Aen 5.682. **DLAT** stupparius, stuppator, stuppeus. **DROM** it. stoppia, stoppione 'obturaculum' (< stipula^{ML}). [FREQ humilis 36^{indicia} 2,2 /d.c.m. 70 LUCR] uocabulum scriptis litterariis omne genus prae-ter dramaticos aptum, et prosa et uersu, usibus doctis mediisque; et technicis ad ueterinariam artem historiamque naturalem pertinentibus inuenitur; inde a saec. I aec. apparet usque ad Antiquitatis finem.

VARIATIO		indicia	p ^{/d.c.m. subc.}
OPERUM	argumentalis	17	1,7
	exponens	8	2,7
	lyrica	1	3,5
	narratiua	14	2,6
	satirica	1	5,2
DIACHRONICA	I aec.	8	2,9
	I-II ec.	6	1,5
	III-V ec.	22	2,3
DIAPHASICA	docta	7	3,4
	media	29	2,1
DIASTRATICA	litteraria	29	2,1
	technica	7	2,5
MODUS	prosa	28	1,9
	uersu	8	4,1

¶ **a** lini rudioris massa, flammis opportuna et cuiuscumque liquidae materiae facile imbuenda • masa de estopa, esto es, la parte más basta del lino, fácilmente inflamable e im-
pregnable de cualquier sustancia [DOM lucernae lumini aptum] 70 LUCR 6.880. Frigidus est etiam fons, supra quem sita saepe stuppa iacit flammam concepto protinus igni. 79 PLIN Nat 19.17. quod proximum cortici fuit, stuppa appellatur, deterioris lini, lucernarum fere luminibus aptior. 390 VEG Mil 44. Oleo incendiario stuppa sulphure et bitumine obuolutae et ardentes sagittae per ballistas in hosticarum nauium alueos infiguntur unctasque cera et pice et resina tabulas tot fomentis ignium repente succedunt. PAUL FEST 418.18. stuppam linum inpolitum appellant Graeci Dorii. GLOSS 2.439.28. στόπιον stuppa.

quamuis ea cotidie uti ut ignem fieret non satis liquet, militibus telis inflammandis usui erat • aunque no hay pruebas de que se utilizara como parte del equipo habitual para hacer lumbre, servía para armar de fuego las armas arrojadizas 45 CAES Ciu 3.101.2. magno uento et secundo completas onerarias naues taeda et pice et stupa reliquisque rebus, quae sunt ad incendia, in Pomponianam classem immisit. SERV Aen 9.702. falarica ... in ipsa summitate dicitur etiam ignem habere adfixum, stuppa circumdatum et pice oblitum, incensumque aut uulnere hostem aut igne consumit.

hab. pl. **b**^{in fine Antiquitatis} opus textile e lino confectum • tejido de lino [HYPER opus textile SIM "lin-teum^a] 390 VEG Cur 3. cum expressum pus aut sanies fuerit, sinus ipse, qui eam continebat, urina bubulina calida lauatur et linamentis ac stuppis siue linteolis pice liquida et oleo infusis curatur. at quasi linum indicia abest SERV Aen 5.682.

c lini massa quae inter nauigii tabulas inserebatur • estopa que se insertaba en las rendijas de la tabazón de los navíos [HYPER obturamentum] PRISC Inst 3.551. stuppa et clauī et similia uincula et conglutinationes partium nauis [hoc est tabularum et trabium], non partes nauis dicuntur... Cera et stuppa non ex eadem constat materia, ex qua tabulae et trabes. ISID Orig 19.27.2. Stuppa uero cannabi est siue lini. Haec secundum antiquam orthographiam stuppa dicta, quod ex ea rimae nauium stipentur. GLOSS 2.593.39. stuppa pusillum obstructio. Graur Al. Notes de latin vulgaire. In: Romania, tome 53 n° 209-210, 1927. pp. 202-203. EM, s. u.